Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 116 **Rozeslána dne 15. prosince 1992** **Cena Kčs 5,10**

OBSAH:

580. Vyhláška ministerstva financí České republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České republiky a ministerstva financí Slovenské republiky č. 580/1990 Sb., kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách

581. Vyhláška ministerstva financí České republiky, kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, pro ceny speciální techniky

582. Vyhláška ministerstva financí České republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva financí České republiky č. 492/1991 Sb., kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla

583. Vyhláška ministerstva spravedlnosti České republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva spravedlnosti České republiky č. 476/1991 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o konkursu a vyrovnání, ve znění vyhlášky č. 37/1992 Sb.

584. Vyhláška ministerstva spravedlnosti České republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva spravedlnosti České republiky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy

585. Vyhláška Federálního úřadu pro normalizaci a měření, kterou se provádí zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, ve znění pozdějších předpisů

Opatření federálních orgánů a orgánů republik

Nález Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky

580

VYHLÁŠKA

ministerstva financí České republiky

ze dne 25. listopadu 1992,

kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České republiky a ministerstva financí Slovenské republiky č. 580/1990 Sb., kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách

Ministerstvo financí České republiky stanoví podle § 2 odst. 2 písm. b) zákona České národní rady č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České republiky a ministerstva financí Slovenské republiky č. 580/1990 Sb., kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, se pro území České republiky mění a doplňuje takto:

1. § 4 odst. 1 včetně poznámky č. 1) zní:

„(1) Konečným spotřebitelem se pro účely cenových předpisů rozumí fyzická nebo právnická osoba, která nakupuje zboží za jiným účelem než pro podnikání.[1])

[1]) § 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.“.

2. V § 4 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Evidence cen, kterou je prodávající povinen uchovávat, musí obsahovat údaje, z nichž je zřejmý název, popř. druh zboží, určené podmínky, k nimž se cena vztahuje, výše ceny, za kterou je zboží prodáváno, a období, v němž se za tuto cenu prodávalo.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

3. Poznámka č. 1) k § 5 odst. 2 se označuje jako poznámka č. 1a) a její text „§ 231“ se nahrazuje textem „§ 636“.

4. V § 5 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Označením spotřebního zboží cenou při prodeji konečnému spotřebiteli se rozumí vybavení zboží údajem o ceně připevněným viditelně na zboží nebo umístěným způsobem vylučujícím záměnu na regále, ve vitríně, na vývěsce nebo ve veřejně přístupném ceníku tak, aby měl kupující možnost seznámit se s cenou před jednáním o koupi zboží.“.

5. V § 7 odst. 2 se ve druhé větě slovo „Současně“ nahrazuje slovy „Kromě toho“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Ministr:

Ing. **Kočárník** CSc. v. r.

581

VYHLÁŠKA

ministerstva financí České republiky

ze dne 30. listopadu 1992,

kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, pro ceny speciální techniky

Ministerstvo financí České republiky stanoví podle § 2 odst. 2 písm. b) zákona České národní rady č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen:

§ 1

(K § 1 zákona)

(1) Sjednávání cen, regulace a kontrola cen se v ob-

lasti speciální techniky vztahuje na zbrojní výrobky a služby zbrojní povahy (dále jen „zbrojní zboží"), které jsou vyráběny a prodávány v tuzemsku a jsou výhradně určeny k zabezpečení obranyschopnosti a bezpečnosti státu.[1]) Jde zejména o výrobky a výkony, poskytování licencí, služby a práce realizované v rámci výzkumu, vývoje, výroby a oprav.

(2) Pokud nestanoví tato vyhláška jinak, platí i pro ceny zbrojního zboží zvláštní předpis.[2])

§ 2
(K § 2 odst. 1 zákona)

(1) Určené podmínky pro sjednávání cen zbrojního zboží obsahují kromě údajů uvedených v zákoně

a) název zboží podle platných technických podmínek nebo zadání,
b) číselný kód klasifikace,[1])
c) zákonnou měřicí jednotku,[3])
d) kvalitativní podmínky podle platné vojenské normy, technických podmínek a specifických požadavků kupujícího,
e) dodací podmínky podle specifických požadavků kupujícího vyjádřených v dohodě, smlouvě, technických podmínkách nebo podle platné vojenské normy.

(2) Nabídková cena zbrojního zboží vyráběného při neúplném využití kapacit jednoúčelových výrobních a jiných zařízení vychází z ekonomicky oprávněných nákladů pořízení, zpracování a oběhu a z přiměřeného zisku.[4]) Prodávající předkládá kupujícímu kalkulaci takto navrhované nabídkové ceny jako podklad k sjednání ceny dohodou.

§ 3
(K § 2 odst. 2 zákona)

U zbrojního zboží se vyžaduje písemná forma dohody o ceně nebo způsobu, jakým bude vytvořena.

§ 4
(K § 10 zákona)

Seznam zbrojního zboží s regulovanými cenami a svá opatření v oblasti cen zbrojního zboží vydává ministerstvo financí zvláštním rozhodnutím.

§ 5
(K § 11 odst. 2 zákona)

(1) Z cenové evidence zbrojního zboží, vedené prodávajícím podle § 11 zákona, musí být zřejmé tyto údaje:

a) určené podmínky podle § 2 odst. 2 a 3 této vyhlášky,
b) výše sjednané ceny a její konstrukce (cenová kalkulace, výpočet ceny z nevyužitých kapacit, daň z přidané hodnoty, doklady o úhradě a jiné).

(2) Prodávající jsou povinni vést a uchovávat evidenci o cenách zbrojního zboží po dobu tří let od data posledního prodeje zboží.

(3) Prodávající je povinen dokumentaci a evidenci zavedenou pro účely jednání o cenách označovat názvem „zbrojní zboží" a vést odděleně od evidence ostatního zboží.

§ 6
(K § 13 odst. 1 zákona)

Ceny zbrojního zboží se uvádějí výhradně v nabídkových cenících zbrojního zboží. Prodávající na požádání poskytne ceníky zbrojního zboží oprávněným osobám.[5]) Ceny zbrojního zboží není přípustné uvádět v cenících společně s cenami ostatního zboží, mimo případy, kdy je zbrojní zboží uvolněno do prodeje na tuzemském trhu nebo pro vývoz.

§ 7
Zrušovací ustanovení

Zrušují se

1. vyhláška federálního ministerstva financí č. 584/1990 Sb., kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, pro ceny speciální techniky,
2. výměr federálního ministerstva financí č. 6/OST/91, kterým se stanoví postup pro cenovou kontrolu speciální techniky.

§ 8

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. **Kočárník** CSc. v. r.

---

[1]) Výrobky, které byly k 31. 12. 1992 zatříděny podle JKPOV 571 až 579 podle výnosu Federálního statistického úřadu č. j. 0668/80 ze dne 5. 11. 1980 o zvláštní části jednotné klasifikace výrobků a výkonů.

[2]) Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České republiky a ministerstva financí Slovenské republiky č. 580/1990 Sb., kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění vyhlášky č. 580/1992 Sb.

[3]) Výnos Federálního statistického úřadu č. j. 671/80-03 ze dne 29. 2. 1980 o jednotném označování a kódování měřicích jednotek a jednotek ekonomických veličin, publikovaný ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů v částce 3/1980, včetně doplňků publikovaných v částkách 7/1981, 9/1985, 10/1985 a 15/1985 Zpravodaje ústředních statistických orgánů.

[4]) Podle výměru ministerstva financí České republiky č. 3/16/OST/93 o poskytování cenových informací z oblasti speciální techniky a o tvorbě nabídkových cen této techniky při neúplném využití jednoúčelových výrobních zařízení.

[5]) Zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění zákona č. 383/1990 Sb.

582

VYHLÁŠKA

ministerstva financí České republiky

ze dne 30. listopadu 1992,

kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva financí České republiky č. 492/1991 Sb., kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla

Ministerstvo financí České republiky v dohodě se zúčastněnými ministerstvy podle § 16 odst. 1 písm. c) vládního nařízení č. 54/1953 Sb., o provozu na silnicích, ve znění pozdějších předpisů, stanoví:

Čl. I

Vyhláška ministerstva financí České republiky č. 492/1991 Sb., kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 1 se slova „státní podnik" nahrazují slovy „akciová společnost".

2. § 21 zní:

„§ 21

(1) Při změně držitele nebo vlastníka motorového vozidla se zaplacené pojistné nevrací. Vypořádání poměrné části nespotřebovaného pojistného původní držitel nebo vlastník motorového vozidla dohodne s jeho novým držitelem nebo vlastníkem.

(2) Nespotřebované pojistné v případě trvalého vyřazení motorového vozidla z provozu vrátí pojišťovna na žádost pojištěného na základě jím předložených dokladů prokazujících zaplacení pojistného a trvalé vyřazení motorového vozidla z provozu. Nespotřebované pojistné se vrací plátci pojistného po odečtení správních nákladů spojených s přijetím úhrady pojistného a vrácením jeho nespotřebované části.

(3) Zaplacené pojistné za cizozemské motorové vozidlo podle § 22 odst. 3 se nevrací.".

3. § 22 odst. 2 zní:

„(2) Za tuzemské motorové vozidlo včetně motorového vozidla se zvláštní státní poznávací značkou se platí roční pojistné takto:

	roční pojistné v Kčs
a) jednostopé motorové vozidlo a motorová tříkolka s hmotností do 400 kg, se zdvihovým objemem válců	
1. do 50 cm^3 včetně	204,–
2. nad 50 cm^3 do 350 cm^3 včetně	408,–
3. nad 350 cm^3	576,–
b) osobní automobil do celkové hmotnosti 3500 kg, motorová tříkolka s celkovou hmotností nad 400 kg,	
1. se zdvihovým objemem válců do 2000 cm^3 včetně nebo na elektrický pohon	624,–
2. se zdvihovým objemem válců nad 2000 cm^3	1992,–
c) ostatní automobily a pojízdný pracovní stroj se státní poznávací značkou	
1. do celkové hmotnosti 3500 kg včetně	4128,–
2. od celkové hmotnosti 3500 kg do 12 000 kg včetně	6120,–
3. nad celkovou hmotnost 12 000 kg	8940,–
d) traktor se státní poznávací značkou, pojízdný pracovní stroj bez státní poznávací značky nebo vysokozdvižný vozík	180,–
e) motorový ruční vozík, jednonápravový kultivační traktor nebo traktor, kterému se nepřiděluje státní poznávací značka	60,–
f) autobus určený pro provoz jen v městské hromadné dopravě	2880,–
trolejbus	1440,–
g) ostatní autobusy	
1. do celkové hmotnosti 5000 kg včetně	6288,–
2. nad celkovou hmotnost 5000 kg včetně	9624,–
h) přípojné vozidlo	
1. určené k tažení motorovými vozidly s výjimkou motorových vozidel uvedených v písmenech a) a e)	
– s celkovou hmotností do 750 kg včetně	60,–
– s celkovou hmotností nad 750 kg	120,–
2. pojistné za přípojné vozidlo určené k tažení motorovými vozidly uvedenými v písmenech a) a e) je zahrnuto v sazbách pojistného za tato motorová vozidla	
i) za motorové vozidlo s právem přednostní jízdy nebo motorové vozidlo taxislužby nebo vozidlo určené k půjčování jedena-	

půlnásobek příslušné sazby pojistného podle skupin motorových vozidel uvedených v písmenech a) až h).“.

4. § 27 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Pokud bylo pojistné za rok 1993 zaplaceno přede dnem 1. ledna 1993 podle předcházející právní úpravy, musí ten, kdo je povinen platit pojistné, doplatit je do konce února 1993 do výše stanovené touto vyhláškou.“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Ministr:
Ing. **Kočárník** CSc. v. r.

583

VYHLÁŠKA

ministerstva spravedlnosti České republiky

ze dne 30. listopadu 1992,

kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva spravedlnosti České republiky č. 476/1991 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o konkursu a vyrovnání, ve znění vyhlášky č. 37/1992 Sb.

Ministerstvo spravedlnosti České republiky podle § 71 zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, stanoví:

Čl. I

Vyhláška ministerstva spravedlnosti České republiky č. 476/1991 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o konkursu a vyrovnání, ve znění vyhlášky č. 37/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 se slova „Krajské soudy“ nahrazují slovy „Soudy příslušné k řízení o konkursu a vyrovnání (dále jen „příslušný soud“)“.

2. V § 2 odst. 1 písm. a) se slovo „krajského“ nahrazuje slovem „příslušného“.

3. V § 2 odst. 1 písm. a) se na konci připojují slova „a notáři, jmenovaní do notářského úřadu v obvodu příslušného soudu“.

4. V § 3 odst. 2 se na konci připojují slova „anebo že byla jmenována notářem do notářského úřadu“.

5. V § 4 odst. 1 se slova „předseda krajského soudu“ nahrazují slovy „předseda příslušného soudu“.

6. V § 4 odst. 3 větě první se slova „předseda krajského soudu“ nahrazují slovy „předseda příslušného soudu“.

7. V § 4 odst. 3 věta druhá zní: „O zápisu osob uvedených v § 2 odst. 1 písm. a) vyrozumí dále Českou advokátní komoru, jde-li o advokáta, Komoru komerčních právníků, jde-li o komerčního právníka, nebo ministerstvo spravedlnosti České republiky (dále jen „ministerstvo“) a notářskou komoru v obvodu příslušného soudu, jde-li o notáře; o zápisu osob uvedených v § 2 odst. 1 písm. b) vyrozumí též navrhovatele, který podal návrh na jejich zápis.“.

8. V § 4 odst. 4 se slova „předseda krajského soudu“ nahrazují slovy „předseda příslušného soudu“.

9. V § 5 odst. 2 se na konci připojují slova „anebo, týká-li se návrh notáře, ministerstvo“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Ministr:
JUDr. **Novák** v. r.

584

VYHLÁŠKA

ministerstva spravedlnosti České republiky

ze dne 30. listopadu 1992,

kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva spravedlnosti České republiky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy

Ministerstvo spravedlnosti České republiky podle § 374 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 501/1992 Sb.) a podle § 391 a § 391a odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 158/1992 Sb.), stanoví:

Čl. I

Vyhláška ministerstva spravedlnosti České republiky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, se mění a doplňuje takto:

1. V § 3 odst. 4 se slova „federální ministerstvo zahraničních věcí" nahrazují slovy „ministerstvo zahraničních vztahů České republiky".

2. V § 3 se vypouští odstavec 5.

3. Poznámka č. 1) se vypouští.

4. V § 4 se slova „justiční (notářští) čekatelé" nahrazují slovy „justiční čekatelé".

5. V § 6 odst. 2 se vkládají nová písmena i) až k), která znějí:

„i) úkony a rozhodování v řízení o dědictví, nejde-li o ustanovení správce dědictví nebo jeho části podle § 175e odst. 4 o. s. ř., o postup podle § 175k o. s. ř., o odnětí věci podle § 175zb o. s. ř., o vrácení věci podle § 175zd o. s. ř., o dědictví, jehož obecná cena je vyšší než 5 miliónů Kčs, o dědictví, které se nachází v cizině, nebo o dědictví po zůstaviteli, který žil v cizině,

j) úkony a rozhodování v řízení o úschovách,

k) úkony a rozhodování v řízení o umořování listin.".

6. V § 6 odstavce 6 a 7 znějí:

„(6) Předseda soudu může pověřit justiční čekatele a soudní tajemníky, aby samostatně vykonávali úkony v jiné činnosti soudu podle § 352 o. s. ř.

(7) Předseda senátu (samosoudce), jemuž byla věc přikázána podle rozvrhu práce, dohlíží na to, aby úkony, které vykonává pracovník tím pověřený podle odstavců 1 až 3 a 6, byly správně a včas prováděny.".

7. V § 12 odst. 1 se slova „zajišťovacích prostředků" nahrazují slovy „donucovacích prostředků"; slova „Sboru nápravné výchovy" se nahrazují slovy „Vězeňské služby".

8. V § 12 odst. 2 se slova „zajišťovací prostředky" nahrazují slovy „donucovací prostředky" a slova „zajišťovacích prostředků" se nahrazují slovy „donucovacích prostředků".

9. V § 21 odst. 5 věta první zní: „Protokol se zapisuje v českém jazyce.". Ve větě druhé se za slova „znění výpovědi" vkládají slova „toho, kdo nevypovídá v českém jazyce".

10. V § 21 odst. 6 se za slova „a předseda senátu" doplňují slova „vrchního soudu nebo".

11. V § 29 odst. 3 se slova „příjmu obyvatelstva" nahrazují slovy „příjmů fyzických osob".

12. Poznámka č. 4) zní:

„[4]) Zákon č. 286/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.".

13. Poznámka č. 6) zní:

„[6]) Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách.".

14. § 58 odst. 2 zní:

„(2) Pokud se sepsané věci k tomu hodí, uloží se, jestliže je to nutné, u soudu.".

15. V § 58 se vypouštějí odstavce 3 a 4; dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 3.

16. Za § 73 se vkládají nové § 74 až 116, které včetně nadpisů znějí:

„ČÁST DEVÁTÁ

Řízení o dědictví

§ 74

(1) Po zahájení řízení o dědictví soud provede neprodleně šetření v evidenci závětí,

a) zda je v ní evidována závěť zůstavitele, listina o vydědění nebo o odvolání těchto úkonů (dále jen „závěť") a u kterého notáře je uložena,[13])

b) zda je v ní evidována závěť sepsaná notářským zápisem státního notářství a u kterého soudu je uložena.[14])

(2) O výsledku šetření podle odstavce 1 učiní soud ve spise záznam.

(3) Je-li u soudu uložena závěť sepsaná notářským zápisem státního notářství, soud zjistí stav a obsah této

[13]) § 175c o. s. ř.

[14]) Čl. II odst. 6 zákona č. 263/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje občanský soudní řád.

závěti. O zjištění sepíše protokol, k němuž připojí ověřený opis závěti nebo její ověřenou kopii. Ověřený opis notářského zápisu založí do sbírky prohlášených závětí. Je-li závěť uložena u jiného soudu, požádá o zjištění stavu a obsahu závěti soud, u něhož je závěť uložena. Dožádaný soud založí ověřený opis notářského zápisu do své sbírky prohlášených závětí.

§ 75

(1) Po provedení úkonů podle § 74 pověří soud notáře, aby jako soudní komisař provedl úkony v řízení o dědictví (dále jen „soudní komisař") a postoupí mu spis.

(2) Je-li u soudního komisaře uložena závěť, soudní komisař zjistí stav a obsah této závěti. O zjištění sepíše protokol, k němuž připojí ověřený opis závěti nebo její ověřenou kopii.

(3) Je-li závěť uložena u jiného notáře, soudní komisař požádá o zjištění stavu a obsahu závěti notáře, u něhož je závěť uložena.

(4) Originál závěti nebo ověřený opis notářského zápisu o závěti zašle soudní komisař nebo notář uvedený v odstavci 3 po zjištění stavu a obsahu závěti soudu, který jej uloží do sbírky prohlášených závětí.

§ 76

(1) Vyjde-li v řízení o dědictví najevo, že zůstavitel zanechal závěť a nejedná se o případ podle § 74 odst. 3 nebo § 75 odst. 2 a 3, soudní komisař zjistí její stav a obsah postupem uvedeným v § 75 odst. 2 a 4. V protokolu také uvede, kdo závěť odevzdal, popřípadě za jakých okolností byla nalezena.

(2) V případě, že se soudní komisař v průběhu řízení o dědictví dozví o tom, že zůstavitel pravděpodobně zanechal závěť, provede šetření za účelem vypátrání místa jejího uložení nebo osoby, která ji má v držení. Držitele závěti vyzve, aby mu závěť neprodleně odevzdal.

§ 77

(1) Bylo-li v průběhu řízení zjištěno, že zůstavitel zanechal několik závětí, které nejsou totožné, je třeba zjistit stav a obsah všech; jsou-li totožné, sepíše se o stavu a obsahu závěti jen jeden protokol, v němž se uvede počet jejich vyhotovení.

(2) Soudní komisař zjistí stav a obsah i takové listiny, o jejíž povaze jako závěti má pochybnosti, jestliže ten, kdo ji předložil, prohlásí, že v listině je obsažena závěť zůstavitele.

§ 78

(1) Po zjištění stavu a obsahu závěti mohou účastníci nahlížet do originálu závěti.

(2) Originál závěti, která nebyla zřízena notářským zápisem u notáře, může soud po zjištění jejího stavu a obsahu zapůjčit soudu, který vede řízení o dědictví, soudu, který vede řízení o sporných skutečnostech týkajících se závěti, soudu nebo prokurátorovi pro účely trestního řízení nebo soudnímu komisaři. V takovém případě se do sbírky prohlášených závětí založí ověřený opis nebo ověřená kopie závěti. V ověřovací doložce se uvede komu, k jaké spisové značce, kdy a pod jakou spisovou značkou soudu byl originál závěti zapůjčen.

§ 79

Jestliže závěť zůstavitele vyjde najevo až po skončení řízení o dědictví, soud zjistí její stav a obsah a seznámí s ní osoby, které by podle ní mohly uplatnit své právo na vydání dědictví. U listiny o odvolání závěti, listin o vydědění a listin o odvolání vydědění však soud vyrozumí ty osoby, kterým by dědictví připadlo, kdyby existence těchto listin vyšla najevo v řízení o dědictví.

§ 80

(1) V rámci neodkladného opatření může soudní komisař vyzvat toho, kdo má u sebe věci pravděpodobně náležející zůstaviteli, klíč od bytu zůstavitele, od jiných místností nebo prostor nebo osvědčení o technickém průkazu motorového vozidla či jinou listinu umožňující používání předmětu z dědictví, aby uvedenou věc složil do úschovy u soudního komisaře.

(2) Dotýká-li se neodkladné opatření důležitých zájmů účastníků nebo týká-li se třetích osob, anebo byla-li žádost podle odstavce 1 bezvýsledná, rozhodne o neodkladném opatření soud usnesením, které doručí všem, jichž se týká.

§ 81

Neodkladné opatření zajištěním motorového vozidla a jiných věcí, jichž lze užívat jen na základě úředního osvědčení, se provede uložením příslušných úředních dokladů, popřípadě klíčů do úschovy u soudního komisaře. Tak se postupuje jen v případě, že předmět může být ponechán na místě, kde je to dovoleno a které je vhodné vzhledem k povaze předmětu; jinak soudní komisař předmět umístí u vhodného schovatele.

§ 82

(1) Neodkladné opatření zapečetění bytu či jiných prostor zůstavitele provede soudní komisař tak, aby bylo možno zjistit, zda nedošlo k neoprávněnému vniknutí do těchto prostor.

(2) Zapečetění bytu či jiných prostor nelze provést, nebyl-li zůstavitel jediným uživatelem těchto prostor nebo brání-li tomu jiná závažná okolnost. Překážka, která brání zapečetění, se uvede v protokolu o úkonu.

(3) O provedení neodkladného opatření podle odstavce 1 sepíše soudní komisař protokol a podle okolností uvědomí též vlastníka objektu.

§ 83

(1) Neodkladné opatření soupisem na místě provede soudní komisař v přítomnosti účastníků. Nejsou-li účastníci přítomni nebo nejsou-li účastníci známi,

lze tento úkon provést jen tehdy, bude-li soupisu přítomna nezúčastněná osoba jako svědek.

(2) O soupisu se pořídí protokol, ve kterém se sepíší věci, které jsou v bytě zůstavitele nebo na jiném místě. Cennější věci se přesně popíší, aby se vyloučila možnost jejich záměny. Tvrdí-li některý z účastníků, že určitá věc, která je v bytě zůstavitele nebo na jiném místě, do soupisu nepatří, věc se sice v protokolu uvede, ale s poznámkou, kdo a jaké nároky si na věc činí. Do soupisu se nezahrnují věci potřebné k pohřbení zůstavitele a věci bezcenné.

(3) Koná-li se soupis v prostorách, jež byly dříve zapečetěny, uvede se v protokolu, v jakém stavu byly uzávěry shledány a zda nebyly zjištěny stopy neoprávněného vniknutí. Závěrem protokolu se poznamená, zda byly vstupy po skončení úkonu znovu zapečetěny.

(4) Jsou-li patrny stopy násilného či jiného neoprávněného vniknutí do prostor uvedených v odstavci 3, soupis se neprovede a soudní komisař o tom neprodleně učiní oznámení orgánu Policie České republiky.

(5) V případě, že objekt je ve stavu, který by osoby zúčastněné na úkonu ohrožoval na životě, zdraví nebo majetku, soupis se odloží a soudní komisař učiní o tom neprodleně oznámení příslušným orgánům, právnickým nebo fyzickým osobám s požadavkem na opatření, kterými by bylo odstraněno uvedené ohrožení osob vstupujících k provedení úkonu do objektu.

§ 84

Při provádění neodkladných opatření podle § 79 až 83 lze v odůvodněných případech požádat o součinnost orgán místní správy.

§ 85

(1) Má-li být proveden zákaz výplaty z vkladů na vkladní knížce, běžném či jiném účtu, sdělí soudní komisař bance, u které je účet veden, že s účtem nesmí být nakládáno bez souhlasu soudu. V tomto sdělení je třeba uvést údaje potřebné k identifikaci účtu.

(2) Obdobně se postupuje, má-li se provést zákaz úhrady pohledávky zůstavitele u jiných právnických nebo fyzických osob.

§ 86

Neodkladné opatření svěřením věcí osobní potřeby manželovi zůstavitele nebo jinému členu domácnosti provede soudní komisař jen tehdy, jestliže s tím osoba, které mají být věci svěřeny, souhlasí. O tomto úkonu se sepíše protokol, který obsahuje popis svěřených věcí a poučení o odpovědnosti za škodu na svěřených věcech a o povinnosti vydat věci po skončení řízení jejich dědici.

§ 87

Movité věci, které nelze uschovat bez nebezpečí škody nebo nepoměrných nákladů, se soudní komisař pokusí prodat za cenu, kterou lze bez prodlení dosáhnout.

§ 88

Patří-li do dědictví nemovitosti, soudní komisař si zejména vyžádá od příslušného katastrálního úřadu výpis z katastru nemovitostí týkající se věcných práv k těmto nemovitostem. Podle povahy věci si vyžádá od katastrálního úřadu též identifikaci parcel.

§ 89

(1) Při zjišťování zůstatku vkladu na vkladní knížce, běžném nebo jiném účtu je třeba přesně označit organizační složku banky, kde se vede účet, a uvést:

a) u vkladních knížek na jméno, běžných nebo jiných účtů jméno, příjmení, datum narození a adresu vkladatele, popřípadě další potřebné údaje;
b) u vkladních knížek na doručitele název a číslo vkladového účtu; jestliže je to nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci, další potřebné údaje.

(2) Stejně se postupuje při zjišťování zůstatků vkladů u jiných forem spoření.

(3) Nejsou-li u vkladních knížek na doručitele kromě příslušné organizační složky peněžního ústavu známy údaje potřebné k identifikaci vkladu podle odstavce 1 písm. b) nebo některý z nich, uvedou se v dotazu údaje, které by mohly přispět k identifikaci vkladu. Takovými údaji jsou například údaje o datu založení vkladní knížky, údaje o výši vkladu k určitému dni, údaje o výběru vkladu k určitému dni nebo údaje o vinkulaci vkladu.

§ 90

Stav dluhů zatěžujících dědictví se zjistí dotazem u známých věřitelů. To platí zejména o dluzích zajištěných na nemovitosti zástavním právem nebo omezením převodu nemovitosti. Jestliže soud vydá usnesení podle § 175n o. s. ř., zahrnou se do soupisu aktiv a pasív i další dluhy, které věřitelé ve stanovené lhůtě přihlásili.

§ 91

V řízení o dědictví, v němž soudní komisař ještě nebyl pověřen prováděním úkonů anebo v němž soudní komisař již tyto úkony neprovádí (dále jen "doba soudního vyřizování"), činí úkony podle § 76, 77 a 82 až 90 soud. Soud činí v této době i úkony podle § 80 a 81, může však přikázat, aby neodkladná opatření v nich upravená byla provedena uložením do úschovy u soudu.

§ 92

Soudní komisař může požádat dědice, aby složili zálohu na odměnu notáře za prováděné úkony soudního komisaře a jeho hotové výdaje.

§ 93

(1) Soudní komisař předkládá soudu návrhy soudních usnesení s potřebným počtem stejnopisů.

(2) K návrhu usnesení soudu, kterým se řízení končí, soudní komisař připojí návrhy realizačních pou-

kazů a jiných opatření, které je třeba učinit po právní moci tohoto usnesení.

§ 94

(1) V usnesení soudu vydaném v řízení o dědictví, které se týká věcných práv k nemovitostem, uvede soud v doložce umístěné za poučením o opravných prostředcích rozhodné údaje k vyznačení změny podle tohoto usnesení v katastru nemovitostí. Těmito údaji jsou jméno, příjmení, rodné číslo a bydliště u fyzických osob a název, sídlo a identifikační číslo u právnických osob, jichž se změna práv a povinností týká, a dále označení listu vlastnictví, na kterém jsou nemovitosti zapsány v katastru nemovitostí. Jestliže je na základě výsledku řízení nutno založit nový list vlastnictví, je třeba nemovitosti v doložce označit všemi údaji, kterými jsou vedeny v katastru nemovitostí.

(2) Pravomocné usnesení podle odstavce 1 se doručí příslušnému katastrálnímu úřadu k provedení zápisu.[15]) Tomuto úřadu se rovněž doručí usnesení soudu, kterým došlo k opravě nebo doplnění původního usnesení týkajícího se věcných práv k nemovitostem.

(3) Dojde-li v důsledku dovolání ke zrušení usnesení soudu týkajícího se věcných práv k nemovitostem, soud zašle pravomocný rozsudek příslušného soudu katastrálnímu úřadu k provedení zápisu,[15]) jímž se obnoví stav v katastru na stav před vydáním zrušeného usnesení.

§ 95

(1) Po právní moci usnesení, jímž bylo projednání dědictví skončeno, soud zruší zákaz výplaty pohledávek nebo vydání věcí patřících do dědictví, pokud se tak nestalo již v průběhu řízení. Učiní tak sdělením těm, kterých se to týká. Stejně postupuje, jestliže se v průběhu řízení zjistí, že uvedené pohledávky nebo věci nejsou předmětem dědictví.

(2) Má-li být zrušeno zajištění dědictví, které se dotýká vedle účastníků i třetích osob, soud vydá o tom usnesení, které doručí všem, jichž se týká. V usnesení uvede, kterým dnem se zajištění ruší, a to tak, aby mezi předpokládaným doručením usnesení a dnem skončení neodkladného opatření uplynula lhůta v délce nejméně jednoho měsíce.

§ 96

Jestliže do dědictví patřil vklad na vkladní knížce na jméno nebo na běžném či jiném účtu, soud sdělí bance, komu vklad připadl. Jde-li o vklad na vkladní knížce na doručitele, z níž je výplata vázána heslem, které není účastníkům známo, soud sdělí příslušné pobočce banky, komu má být vklad při předložení nebo v případě umoření vkladní knížky vyplacen.

§ 97

(1) Při vydávání úschov souvisících s řízením o dědictví se postupuje podle ustanovení části jedenácté této vyhlášky.

(2) Má-li soud nebo soudní komisař v úschově věci, vkladní knížky nebo listiny, vydá je soud oprávněnému účastníkovi. Je-li těchto účastníků několik, vydá soud věci tomu, kdo je má podle jejich dohody převzít.

§ 98

Přecházejí-li práva na další osoby v důsledku smrti zůstavitele jinak než děděním,[16]) soud na požádání příslušných orgánů, právnických nebo fyzických osob sdělí jména a adresy těch, jichž se to týká, jsou-li tyto údaje obsaženy ve spise o řízení o dědictví.

ČÁST DESÁTÁ

Činnost notářů v řízení o dědictví

§ 99

(1) Rozvrh podle § 175za o.s.ř. (dále jen „rozvrh") se člení na oddíly podle počtu okresních soudů v obvodu krajského soudu.

(2) Každý oddíl rozvrhu zpracovaný pro příslušný okresní soud obsahuje zejména:

a) seznam notářských úřadů notářů, kteří v obvodu okresního soudu působí jako soudní komisaři,
b) způsob rovnoměrného pověření jednotlivých soudních komisařů úkony v řízení o dědictví,
c) označení notářského úřadu notáře, který bude pověřován úkony v řízení o dědictví v případech, kdy soudní komisař bude vyloučen podle § 17 odst. 2 o.s.ř. nebo mu bude věc odňata podle § 175zb odst. 1 o.s.ř,
d) označení notářského úřadu společníka notáře, vykonává-li soudní komisař činnost notáře jako společník.

§ 100

Způsob rovnoměrného pověřování soudních komisařů úkony v řízení o dědictví může být založen

a) na obvodovém systému, který dělí obvod okresního soudu na počet obvodů shodující se s počtem notářských úřadů v obvodu okresního soudu v závislosti na místě bydliště zůstavitele či jiném hledisku uvedeném v § 88 odst. 1 písm. l) o.s.ř., nebo
b) na časovém systému, podle něhož budou soudní komisaři pověřováni úkony v řízení o dědictví v závislosti na časovém období narození či smrti zůstavitele v rámci kalendářního roku, nebo
c) na kombinaci obou systémů.

§ 101

(1) Notářská komora zřízená v obvodu krajského soudu předloží nejpozději do 31. října každého kalen-

[15]) § 7 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem.

[16]) Např. § 260 odst. 2 zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 451/1992 Sb).

dářního roku předsedovi krajského soudu návrh rozvrhu na příští kalendářní rok.

(2) Předseda krajského soudu vydá rozvrh nejpozději do 10. prosince každého kalendářního roku. Rozvrh zašle všem předsedům okresních soudů a příslušné notářské komoře.

§ 102

(1) Jestliže ministr spravedlnosti České republiky v průběhu kalendářního roku zřídí nebo zruší notářský úřad v obvodu některého okresního soudu, příslušná notářská komora předloží nejpozději do 15 dnů od tohoto rozhodnutí předsedovi krajského soudu návrh na změnu rozvrhu v té jeho části, která se týká okresního soudu, v jehož obvodu došlo ke změně v počtu notářských úřadů.

(2) Předseda krajského soudu vydá rozhodnutí o změně rozvrhu nejpozději do 20 dnů od předložení návrhu. Rozhodnutí zašle příslušnému předsedovi okresního soudu a příslušné notářské komoře.

§ 103

(1) Soudní komisař může písemně pověřit notářského koncipienta, který je u něho v pracovním poměru, a dalšího pracovníka, který je u něho v pracovním poměru a složil kvalifikační zkoušku,[17]) aby samostatně prováděl přípravné a dílčí úkony v řízení o dědictví, zejména předběžné šetření a zjišťování stavu a obsahu závěti.

(2) Soudní komisař může písemně pověřit notářského koncipienta, který je u něho v pracovním poměru a vykonal notářskou praxi[18]) delší než jeden rok, dalšího pracovníka, který je u něho v pracovním poměru, složil kvalifikační zkoušku[17]) a byl zaměstnán u notáře nebo u státního notářství alespoň pět let, a notářského kandidáta, který je u něho v pracovním poměru, aby samostatně prováděl úkony v řízení o dědictví, nedochází-li v něm k postupu podle § 175k o.s.ř., k odnětí věci podle § 175zb o.s.ř. nebo k vrácení věci podle § 175zd o.s.ř.

(3) Soudní komisař odpovídá za úkony, které byly provedeny na základě jeho pověření podle odstavce 1 a 2; jde-li o návrhy podle § 93, soudní komisař je podepisuje.

§ 104

(1) Soudní komisaři, notářští koncipienti, notářští kandidáti a další pracovníci notáře jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti s prováděním úkonů v řízení o dědictví. Povinnost mlčenlivosti trvá i po odvolání notáře nebo i po skončení pracovního poměru jeho pracovníků.

(2) Povinnosti zachovávat mlčenlivost může osoby uvedené v odstavci 1 zprostit předseda soudu.

ČÁST JEDENÁCTÁ
Jiná činnost soudu

Oddíl první
Úschova u soudu

§ 105

(1) Soud v rámci jiné činnosti soudu[19]) přijímá do úschovy

a) peníze převzetím dokladu o jejich složení u peněžního ústavu; jde-li o úschovu v souvislosti s řízením o dědictví v době soudního vyřizování, lze peníze přijmout do úschovy i tím, že je soud uloží do kovové skříně,

b) vkladní knížky, jiné cenné papíry, cennosti a jiné movité věci tím, že je uloží nejprve do kovové skříně soudu, pokud to velikost věcí dovolí,

c) ostatní movité věci, jež se nehodí pro úschovu v kovové skříni, tím, že je uloží u vhodného schovatele.

(2) Do úschovy nelze přijmout listiny, jejichž obsah zjevně odporuje zákonu, věci podléhající zkáze a věci, které pro jejich povahu nebo velikost nelze uložit v kovové skříni soudu ani u peněžního ústavu a nepodaří se pro ně nalézt schovatele.

§ 106

(1) Věci a peníze uložené do kovové skříně soudu musí být nejpozději následující pracovní den předány do úschovy u peněžního ústavu.

(2) Od postupu podle odstavce 1 lze upustit, jde-li o úschovu vkladních knížek se zůstatky, které v jedné věci nepřesahují v součtu 2000 Kčs, jiných cenných papírů znějících v jedné věci na hodnotu nepřesahující v součtu 2000 Kčs, drobných movitých věcí nepatrné ceny a peněžní částky, která v jedné věci nepřesahuje hodnotu 1000 Kčs. Výše peněz na hotovosti uložených v kovové skříni soudu nesmí překročit částku 10 000 Kčs.

§ 107

(1) Movité věci a peníze z kovové skříně soudu se skládají u peněžního ústavu na základě poukazu soudu opatřeného kulatým úředním razítkem a podepsaného soudcem.

(2) Tomu, kdo skládá peníze do úschovy, vystaví soud poukaz ke složení peněz na svůj účet u peněžního ústavu.

§ 108

Poukazy, kterými se nařizuje vydání movitých věcí nebo výplata peněz složených u peněžního ústavu, podepisuje soudce, který věc vyřizuje, a předseda sou-

[17]) § 26 odst. 2 a 3 zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

[18]) § 7 odst. 2 zákona České národní rady č. 358/1992 Sb.

[19]) § 352 o.s.ř.

du, který otiskne na poukaz osmihranné razítko k doložce „K provedení". Soud současně peněžní ústav vyzve, aby mu vyúčtoval náklady spojené s úschovou.

§ 109

(1) Věci, které se nehodí k úschově v kovové skříni soudu ani k úschově u peněžního ústavu, se uloží u schovatele. Soud vyhledá vhodného schovatele zejména mezi právnickými a fyzickými osobami zabývajícími se úschovou věcí.

(2) Při skončení úschovy soud nařídí poukazem schovateli, aby předmět úschovy vydal určenému příjemci; současně schovatele vyzve k vyúčtování nákladů spojených s úschovou.

Oddíl druhý

Úschovy u soudního komisaře

§ 110

(1) Soudní komisař přijímá do úschovy v souvislosti s prováděním úkonů v řízení o dědictví

a) peníze tím, že je uloží do své kovové skříně,
b) vkladní knížky, jiné cenné papíry, cennosti a jiné movité věci tím, že je uloží do své kovové skříně, pokud to velikost věcí dovolí,
c) ostatní movité věci, jež se nehodí pro úschovu v kovové skříni, tím, že je uloží u vhodného schovatele.

(2) Obdobně se použije § 105 odst. 2 a § 106.

§ 111

(1) Movité věci a peníze z kovové skříně soudního komisaře se skládají u peněžního ústavu na základě poukazu soudního komisaře opatřeného úředním razítkem notáře a podepsaného soudním komisařem. Soudní komisař současně peněžní ústav upozorní, že poukaz k vydání těchto věcí nebo k výplatě těchto peněz vydá soud.

(2) Při vydání movitých věcí nebo při výplatě peněz složených soudním komisařem u peněžního ústavu postupuje soud obdobně podle § 108.

(3) Věci a peníze uložené v kovové skříni soudního komisaře vydá soudní komisař sám; v době soudního rozhodování či po skončení řízení je však vydá jen na základě poukazu soudu opatřeného kulatým úředním razítkem a podepsaného soudcem.

§ 112

(1) Věci, které se nehodí k úschově v kovové skříni soudního komisaře ani k úschově u peněžního ústavu, uloží soudní komisař u schovatele. Soudní komisař vyhledá vhodného schovatele zjeména mezi právnickými a fyzickými osobami zabývajícími se úschovou věcí.

(2) V době soudního rozhodování nebo po skončení řízení soud nařídí schovateli, aby předmět úschovy složený soudním komisařem vydal určitému příjemci; současně schovatele vyzve k vyúčtování nákladů spojených s úschovou.

ČÁST DVANÁCTÁ

Řízení o úschovách

§ 113

(1) Soud rozhoduje o přijetí do úschovy, jen jestliže byl předmět úschovy již složen do úschovy soudu.

(2) V řízení o úschovách obdobně platí ustanovení § 105 až 109.

§ 114

Jestliže navrhovatel vyvlastňovacího řízení složí náhradu u soudu, soud v rámci řízení o úschovách rozhodne o uspokojení nároků dosavadního vlastníka a těch, kterým na vyvlastňovaném pozemku nebo stavbě váznou práva zanikající vyvlastněním;[20]) postupuje přitom přiměřeně podle § 337 a násl. o.s.ř. Usnesení soudu o uspokojení nároků nahrazuje usnesení soudu podle § 185e o.s.ř.; na jeho základě soud předmět úschovy vydá.[21])

ČÁST TŘINÁCTÁ

Řízení o umoření listin

§ 115

Z povahy listiny jsou z možnosti umoření vyloučeny listiny důkazní, např. dlužní úpisy, listiny, které lze nahradit opisem, a listiny dispozitivní jako smlouva nebo závěť.

§ 116

(1) Jestliže mohou být k řízení o umoření listin místně příslušné dva nebo více soudů, dotáže se soud, u něhož byl návrh na umoření listiny podán, ostatních v úvahu přicházejících soudů, zda v této věci u nich neprobíhá řízení o umoření listin.

(2) Usnesení podle § 185m odst. 2 a 3 o.s.ř. se doručí navrhovateli s upozorněním na možnost postupu podle § 185r odst. 2 o.s.ř. Usnesení se dále doručí osobě podle listiny zavázané a jiným osobám, o nichž se soud dozví, že mají k věci nějaký vztah nebo že by mohly věc objasnit.".

17. Nadpis nad § 74, který se označuje jako § 117, zní:

„ČÁST ČTRNÁCTÁ

Závěrečná ustanovení".

18. § 75 se označuje jako § 118.

Čl. III

Zrušuje se instrukce ministerstva spravedlnosti

[20]) § 111 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[21]) § 185d odst. 1 o.s.ř.

ČSR ze dne 31. 7. 1986 č. 203/86-OD, kterou se vydává jednací řád pro státní notářství, reg. v částce 27/1986 Sb., ve znění instrukce ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 4. 10. 1990 č. 232/90-OOD.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Ministr:
JUDr. Novák v. r.

585

VYHLÁŠKA

Federálního úřadu pro normalizaci a měření

ze dne 27. listopadu 1992,

kterou se provádí zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, ve znění pozdějších předpisů

Federální úřad pro normalizaci a měření stanoví podle § 35 odst. 1 zákona č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, ve znění zákona č. 54/1987 Sb., zákona č. 194/1988 Sb. a zákona č. 479/1992 Sb. (dále jen „zákon"):

§ 1

Hodnocení výrobků

(k § 14 a 16 zákona)

(1) Přihlašování výrobků k hodnocení se provádí na tiskopise, který přihlašovateli na jeho žádost zašle příslušná státní zkušebna.[1]) Přihlašovatel je povinen současně s přihláškou k hodnocení předložit dokumentaci obsahující zejména technické a ekonomické údaje, a to v rozsahu stanoveném státní zkušebnou.

(2) Za zahraniční výrobky vysoké jakosti určené pro stejné nebo obdobné užití (dále jen „srovnatelné výrobky") se považují výrobky předních světových výrobců stejné nebo obdobné užitné hodnoty, výkonnosti a velikosti jako hodnocený výrobek, které svými podstatnými vlastnostmi a technicko-ekonomickými ukazateli odpovídají soudobým poznatkům vědy a techniky a které určují cenovou úroveň na světových trzích a udávají trend vývoje.

(3) Skutečnosti rozhodné pro zařazení výrobku do stupně jakosti Q lze prokazovat například listinami, obsahujícími technické a ekonomické údaje o srovnatelných výrobcích a o hodnoceném výrobku a údaje o vývoji jejich jakosti, anebo podle povahy hodnoceného výrobku a možnosti přihlašovatele také vzorky srovnatelných výrobků. Takovými listinami jsou zejména rozhodnutí, osvědčení, odborné posudky (například o úrovni průmyslového designu), zprávy a vyjádření tuzemských nebo zahraničních orgánů a institucí, dokumentace o výrobcích a odborná literatura, pokud údaje o skutečnostech rozhodných pro zařazení do stupně jakosti Q obsahují.

§ 2

Schvalování výrobků

(k § 20 a 22 zákona)

(1) Výrobky podléhající schvalování stanoví Federální úřad pro normalizaci a měření (dále jen „Úřad") s uvedením příslušných státních zkušeben a hledisek (§ 20 odst. 2 zákona), z kterých bude výrobek schvalován.[2])

(2) Zúčastněnými orgány, s nimiž je nutno stanovení výrobků podléhajících schvalování projednat, se rozumějí orgány státní správy zmocněné k vydání právních předpisů vztahujících se k vlastnostem schvalovaných výrobků z hledisek stanovených zákonem.

(3) Výrobky podléhající schvalování přihlásí přihlašovatel na tiskopise, který mu na jeho žádost zašle příslušná státní zkušebna. Přihlašovatel je povinen současně s přihláškou ke schvalování předložit dokumentaci v rozsahu stanoveném státní zkušebnou.

(4) Vyplyne-li z údajů uvedených přihlašovatelem, že u přihlášeného výrobku nejsou dány důvody ke schvalování (§ 20 odst. 2 zákona), vydá státní zkušebna po projednání s Úřadem rozhodnutí o tom, že tento výrobek schvalování nepodléhá.

(5) Skutečnost, že výrobce skýtá záruku, že bude trvale dodržovat vlastnosti výrobku rozhodné pro jeho schválení (§ 22 odst. 1 zákona), prokazuje u dovážených výrobků dovozce (např. přejímkou nebo účastí státní zkušebny na prověrce výrobce). Jestliže dovozce zajišťuje úpravu podmiňující schválení výrobku v tuzemsku, zjišťují se záruky trvalého dodržování vlastností výrobku rozhodných pro jeho schválení u toho, kdo tyto úpravy provádí.

(6) Za dovážený výrobek shodný se schváleným typem výrobku (§ 22 odst. 3 a 6 zákona) se považuje výrobek téhož výrobce, typového označení a stavu, v jakém byl výrobek schválen, odpovídající případným

[1]) Příslušnost státní zkušebny je dána její autorizací (§ 6 a 7 zákona) uveřejněnou ve Věstníku Federálního úřadu pro normalizaci a měření.

[2]) Výrobky podléhající schvalování stanoví Úřad výměrem uveřejněným ve Věstníku Federálního úřadu pro normalizaci a měření.

úpravám nebo požadavkům zúčastněných orgánů, kterými bylo bez odlišení typového označení zajištěno splnění podmínek schvalování.

(7) Oznámení dovozu výrobků podle ustanovení § 22 odst. 5 zákona činí každý dovozce písemně před uvedením výrobků do oběhu, jinak jsou tyto výrobky považovány za neschválené. Oznámení musí obsahovat identifikaci výrobku, údaje o dovozci a odkaz na uznané značky nebo nálezy, uveřejněné ve Věstníku Federálního úřadu pro normalizaci a měření.

(8) Uvede-li dovozce do oběhu výrobek, o němž učinil prohlášení podle ustanovení § 22 odst. 6 věty druhé zákona, a tento výrobek není shodný se schváleným typem výrobku, je tento výrobek uváděn do oběhu neprávem (§ 29 odst. 2 zákona).

(9) U schválených výrobků, u nichž došlo k předání výroby jinému výrobci, je přejímající výrobce povinen přihlásit výrobek ke schvalování nejpozději do 30 dnů od převzetí výroby. U dovážených výrobků má tuto povinnost dovozce. Do ukončení schvalovacího řízení může přejímající přihlašovatel pokračovat v dodávkách, pouze pokud v den převzetí výroby bylo v platnosti rozhodnutí o schválení předávaného výrobku a pokud dodrží podmínky, za nichž byl výrobek schválen.

§ 3

Vzorky výrobků

(k § 15, 22 a 26 zákona)

(1) Vzorkem výrobku se rozumí ekonomicky a technicky nezbytně potřebné množství výrobků stanovené státní zkušebnou, pokud toto množství nevyplývá z příslušné technické normy.

(2) Vybírá-li si sama státní zkušebna vzorek výrobku, činí tak za podmínek předepsaného vzorkování, statistické přejímky nebo jiným obvyklým způsobem. Odebrání vzorku výrobku u jiných právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikatelské činnosti oznámí státní zkušebna přihlašovateli do 3 dnů po odebrání. Přihlašovatel je povinen nejpozději do 30 dnů po odebrání tyto výrobky nahradit nebo uhradit, pokud se s dotčenou osobou nedohodne jinak.

(3) Je-li to hospodárnější a není-li tím ohrožena nestrannost a technická náročnost zkoušek, stanoví státní zkušebna, že technické zkoušky vzorku výrobku budou provedeny u přihlašovatele s použitím jeho zkušebního zařízení. V tomto případě je přihlašovatel povinen oznámit státní zkušebně ve lhůtě jí určené, že vzorek výrobku a zkušební zařízení jsou připraveny ke zkouškám tak, jak stanovila státní zkušebna.

§ 4

Kontrola

(k § 19 a 23 zákona)

(1) Státní zkušebny kontrolují zhodnocené a schválené výrobky v rozsahu stanoveném Úřadem. Způsob a rozsah provedení kontroly konkrétních výrobků určí příslušná státní zkušebna.

(2) Výrobky uváděné do oběhu v souladu s ustanovením § 22 odst. 5 zákona kontrolují státní zkušebny podle příslušných ustanovení mezinárodní smlouvy, kterou je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána, v jiných případech podle pravidel stanovených Úřadem při uznání značky nebo nálezu.

§ 5

Rozhodování o výsledcích hodnocení, schvalování a kontroly

(k § 16, 19, 22 a 23 zákona)

(1) Výsledky technických a kontrolních zkoušek a zjištění při hodnocení, schvalování a kontrole se uzavírají závěrečným protokolem nebo protokolem o kontrole. Prověření shody dováženého výrobku se schváleným typem výrobku podle § 22 odst. 3 zákona se uzavírá protokolem o ověření shody.

(2) Státní zkušebna je povinna rozhodnout o hodnocení výrobku nejpozději do 60 dnů a o schvalování výrobku neprodleně, nejpozději do 30 dnů ode dne ukončení technických zkoušek. Zjistí-li státní zkušebna v průběhu schvalování dováženého výrobku jeho shodu se schváleným typem výrobku, vydá bez dalšího řízení rozhodnutí o schválení výrobku. Rozhoduje-li státní zkušebna na základě výsledku kontroly podle ustanovení § 19 nebo 23 zákona, vydá rozhodnutí nejpozději do 30 dnů po ukončení kontrolních zkoušek.

(3) Jestliže se ve lhůtě stanovené v odstavci 2 ukáže, že je třeba, aby si státní zkušebna opatřila další podklady pro rozhodnutí, prodlužuje se lhůta pro vydání rozhodnutí o dobu potřebnou k předložení a zpracování vyžádaných podkladů, nejdéle však o 60 dnů. Státní zkušebna je povinna toto prodloužení sdělit přihlašovateli s uvedením důvodů.

(4) Orgány státního zkušebnictví mohou pro svoje rozhodnutí o hodnocení nebo o schvalování výrobku použít též výsledky zkoušek a posudky ze zahraničí, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána, nestanoví jinak.

(5) Rozhodnutí ve věci hodnocení a schvalování výrobků zasílá státní zkušebna též Úřadu.

(6) Výsledky hodnocení výrobků, schvalování výrobků a jejich změny jsou evidovány a uveřejňovány způsobem určeným Úřadem.

§ 6

Označování zhodnocených a schválených výrobků

(k § 16 a 22 zákona)

(1) Oprávnění používat státní značku jakosti nebo značku prvního stupně jakosti uděluje státní zkušebna v rozhodnutí o zařazení výrobku do příslušného stupně jakosti nebo samostatným rozhodnutím vydaným na návrh přihlašovatele, prokáží-li se v době zařazení výrobku do příslušného stupně jakosti předpoklady pro udělení příslušného oprávnění (§ 16 odst. 4 zákona).

(2) V rozhodnutí o schválení výrobku státní zkušebna stanoví, zda přihlašovatel má povinnost označovat výrobek příslušnou schvalovací značkou.

(3) Schvalovací značky, státní značka jakosti a značka prvního stupně jakosti jsou uvedeny v příloze této vyhlášky.[3])

(4) Značky musí být čitelné a musí být provedeny tak, aby nemohlo dojít k jejich záměně s ostatními předepsanými údaji. Pokud to technické řešení výrobku dovoluje, musí být umístěny v blízkosti označení výrobce. Výjimečně mohou být provedeny jiným způsobem, který musí být předem schválen příslušnou státní zkušebnou.

§ 7

Průkazy orgánů státního zkušebnictví

(k § 28 zákona)

Při výkonu státního zkušebnictví se pověření pracovníci orgánu státního zkušebnictví vykazují zvláštními průkazy, které jim vydá Úřad.

§ 8

Řízení o ukládání pokut

(k § 29 zákona)

Zjistí-li Úřad skutečnosti nasvědčující tomu, že má být uložena pokuta podle § 29 zákona, zahájí řízení tím, že vyzve toho, komu má být pokuta uložena, k podání výkazu dodávek výrobku a výpočtu výše pokuty. V řízení Úřad opatří i další potřebné podklady pro rozhodnutí a vydá rozhodnutí. Pravomocné rozhodnutí o uložení pokuty se zasílá příslušnému finančnímu úřadu.

§ 9

Výše úhrady za výkony státního zkušebnictví

(k § 30 zákona)

(1) Výše úhrady za hodnocení a schvalování výrobků a za kontrolu zhodnocených a schválených výrobků se určí podle příslušných cenových předpisů.

(2) Přihlašovatel, jehož odvolání nebo rozklad byly zamítnuty, je povinen Úřadu uhradit zvláštní náklady, které Úřadu vznikly v souvislosti s dokazováním v řízení o odvolání nebo o rozkladu.

§ 10

Zrušují se

1. vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření č. 136/1982 Sb., kterou se provádí zákon o státním zkušebnictví,
2. vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření č. 60/1987 Sb., o změnách a doplněních vyhlášky č. 136/1982 Sb., kterou se provádí zákon o státním zkušebnictví.

§ 11

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ing. **Tošovský** v. r.
místopředseda
Federálního úřadu pro normalizaci a měření
pověřený výkonem funkce předsedy

[3]) Podrobnosti provedení značek stanoví ČSN 01 0810.

Příloha k vyhlášce č. 585/1992 Sb.

Značky podle § 6 odst. 3

č. 1. Schvalovací značka obecná*)

č. 2. Schvalovací značka odolnosti v určitém prostředí se ztíženými klimatickými nebo jinými podmínkami

č. 3. Státní značka jakosti

č. 4. Značka prvního stupně jakosti

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

NÁLEZ
Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky

Plénum Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky rozhodlo na veřejném jednání 26. listopadu 1992

takto:

Ustanovení § 2 odst. 1 písm. c), § 2 odst. 2 a § 4 odst. 2 a 4 zákona č. 451/1991 Sb. nejsou v souladu s čl. 2 odst. 3 a čl. 4 odst. 1 a odst. 3 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listiny") a čl. 4 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech.

Ustanovení § 2 odst. 3, § 3 odst. 2 a § 13 odst. 3 zákona č. 451/1991 Sb. nejsou v souladu s článkem 1 Listiny.

Ustanovení § 11, § 12, § 13 odst. 1, 2, 4 a 5, § 18 odst. 1 a § 20 zákona č. 451/1991 Sb. nejsou v souladu s článkem 37 odst. 1 a článkem 38 Listiny a s článkem 98 odst. 1 Ústavy ČSFR č. 100/1960 Sb., ve znění ústavního zákona č. 326/1991 Sb.

Ve zbytku se návrh zamítá.

Dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů ztrácí účinnost ustanovení § 2 odst. 1 písm. c), § 2 odst. 2 a 3, § 3 odst. 2, § 4 odst. 2 a 4, § 11, 12, 13, § 18 odst. 1 a § 20 zákona č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky. Pokud Federální shromáždění neuvede tato ustanovení zákona do souladu s Listinou základních práv a svobod, Mezinárodním paktem o hospodářských, sociálních a kulturních právech a Ústavou České a Slovenské Federativní Republiky, ztrácí tato ustanovení zákona č. 451/1991 Sb. po šesti měsících od vyhlášení nálezu platnost.

Předseda Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky:
JUDr. **Valko** v. r.

*) Dosavadní schvalovací značka pro elektrotechnické výrobky, materiály a pomůcky (ESČ) byla postoupena Elektrotechnickému zkušebnímu ústavu v Praze-Troji jako výhradní ochranná známka.

UPOZORNĚNÍ ODBĚRATELŮM

Přijetím ústavního zákona č. 545/1992 Sb. začne od 10. prosince 1992 vycházet Sbírka zákonů České republiky.

Administraci této Sbírky zákonů, jejímž vydavatelem je ministerstvo vnitra České republiky provádí v České republice a.s. SEVT, Tržiště 9, Praha 1. Odběratelé Sbírky zákonů České a Slovenské Federativní Republiky obdrží od administrace v nejbližších dnech předtištěnou objednávku. Sbírka zákonů České repupubliky bude na jejich adresu zasílána bez objednávky do konce roku 1992. Neobdrží-li administrace objednávku **do 28. 12. 1992,** budou další dodávky Sbírky zákonů České republiky zastaveny.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek **(první záloha činila Kčs 540,–, druhá záloha od částky 79/1992 Sb. činí Kčs 400,–)** - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41-9 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admina, spol. s r. o., Škroupova 18.